

Kościół pw. Św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Suszcu i budynek plebanii

ul. Św. Jana 55, 43-267 Suszec

Pierwsze wzmianki o kościele suszeckim zostały odnotowane już w roku 1326 r. przez ks. Andrzeja de Verulis. Dokładna data jego wybudowania nie jest znana, ale wiadomo, że była to początkowo drewniana świątynia. Od 1660 r. istnieje pewna wzmianka o czczeniu św. Stanisława w Suszcu. W historii kościoła znajdują się również informacje o tym, że przez lata główny ołtarz był zdobiony przez obraz upamiętniający tego świętego. 22 maja 1770 r. miał miejsce pożar, który doszczętnie spalił budynek wraz ze wszystkim co znajdowało się w środku. Włącznie z dwoma starymi dzwonami – św. Stanisławem i św. Janem Nepomucenem. Na miejscu starego kościoła powstał drewniany barak ufundowany przez ówczesnego proboszcza i służył wiernym jako tymczasowa świątynia przez następne 30 lat. Nowy kościół został udostępniony dla wiernych w 1804 r., jednak po niespełna stu latach w 1895 r. znów spłonął. Budynek udało się odbudować do roku 1898. Podczas okupacji Niemcy wywieźli dwa nowe dzwony, które odlano w Dreźnie po pożarze. W tym czasie również 7 lutego 1945 r. artyleria niemiecka zniszczyła wieżę. Była ona wtedy sowieckim punktem obserwacyjnym. Przez lata budynek zmieniał się i przeszedł kilka remontów, aby można było podziwiać jego aktualny wizerunek.

W kościele znajduje się obraz bł. Świętosława Milczącego (wł. Świętosława de Sussece), patrona dobrej spowiedzi, który według niektórych biografów pochodził z Suszcka koło Pszczyny.

Przy kościele znajduje się także zabytkowy, stylizowany na styl klasycystyczny budynek plebanii. Przed wybudowaniem wersji murowanej, suszeckie probostwa były drewniane, a ich dachy pokrywały snopki siana. Dopiero w 1820 r. powstał nowy ceglany budynek, który zachował się z nielicznymi poprawkami do teraźniejszych czasów.

